

**Σύναξη Ἱερέων ὑπευθύνων νεότητος καί Κατηχητῶν/-τριῶν
(Ι. Μονή Ἀγίων Πατέρων, 12-11-2023)**

*«Οἱ πατέρες μὴ παροργίζετε τὰ τέκνα ὑμῶν,
ἀλλ' ἐκτρέφετε αὐτὰ ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου» (Ἐφ. 6, 4)*

Αγαπητοὶ πατέρες καὶ αγαπητὰ μου παιδὰ, συνεργοὶ στὴν κατηχητικὴ διακονία τῆς νεότητος, χαίρετε ἐν Χριστῷ τῷ Θεῷ ἡμῶν πάντοτε.

Γράφοντας ὁ Ἀπόστολος **Παῦλος πρὸς τοὺς Ἐφεσίους**, κάνει ἀναφορά στὶς **σχέσεις γονέων καὶ τέκνων**, συμβουλεύοντας **φροντίδα** τῶν πρώτων ἔναντι τῶν τέκνων τους, μέ κορυφαία ἐπιμέλεια τὴν ἀνατροφή τους «ἐν παιδείᾳ καὶ νουθεσίᾳ Κυρίου». Τὰ παιδιὰ ἀναπτύσσουν τὴν προσωπικότητά τους καὶ ἀρχίζουν νὰ κάνουν ὄνειρα γιὰ τὸ μέλλον τους. Δικαιοῦνται συνεπῶς ἐνός καλοῦ τρόπου ἀπὸ μέρους τῶν γονέων. Ἄλλωστε γνωρίζουν οἱ γονεῖς πῶς «*ὅ, τι σπεύρουν, θὰ θερίσουν*», ὅπως φιλοσοφημένα λέει ὁ λαὸς μας, ἀφορμώμενος ἀπὸ τὴ σχετικὴ διαπίστωση τοῦ Ἀπ. Παύλου: «*Ὁ σπεύρων φειδομένως, φειδομένως καὶ θερίσει καὶ ὁ σπεύρων ἐπ' εὐλογίαις, ἐπ' εὐλογίαις καὶ θερίσει*» (Β' Κορ. 9, 6).

Ὁ Ἀπόστολος Παῦλος ἀναφέρεται στοὺς **σαρκικούς γονεῖς** καὶ ὅλοι μιλοῦμε συχνά γιὰ τὴν **οἰκογένεια**, τὸ **πρῶτο, βασικὸ καὶ σοβαρότερο στάδιο διαμόρφωσης** τοῦ ἀνθρώπου. Ἐμεῖς οἱ παλαιότεροι θυμούμαστε τὴ μητέρα μας, πού ἔμενε στό σπίτι, μᾶς ζέσταινε μέ τὴν ἀγκαλιά της καὶ μᾶς ἔλεγε λόγια Θεοῦ, μᾶς ἤλεγχε διακριτικὰ γιὰ τὰ λάθη μας, καὶ μᾶς ἔδινε ἀπλόχερα ἀπὸ τὴν καρδιά της τὴ συγγνώμη της. Ἀνατραφήκαμε μέ τὸ αὐστηρὸ βλέμμα τοῦ **πατέρα** καὶ τὸ τρυφερό κοίταγμα τῆς μάνας. Ἐπόμενο στάδιο, μετὰ τὴν οἰκογένεια, εἶναι τὸ **Σχολεῖο**, τὸ ὁποῖο παίρνει τὴ σκυτάλη. Κάποτε ἡ καλὴ μας **δασκάλα** μᾶς μιλοῦσε γιὰ τὸν Χριστό, **μᾶς πηγαινε στὴν Ἐκκλησία** καὶ μᾶς ἐνέπνεε μέ τὸ προσωπικὸ της ἥθος.

Σήμερα τὰ δεδομένα εἶναι διαφορετικά. **Ἡ οἰκογένεια ἔχει ἀλλάξει μορφή**. Ὁ **πατέρας** **λείπει** ὅλη τὴν ἡμέρα καὶ ἡ **μητέρα** ἔχει βγεῖ ἀπὸ τὸ σπίτι καὶ **ἐργάζεται**. Ἄρα ἡ σημερινὴ **διαμόρφωση** τοῦ οἰκογενειακοῦ τρόπου ζωῆς χρειάζεται **πνευματικὴ στήριξη καὶ πραγματικὴ βοήθεια**, ἀφοῦ **οἱ ἐργαζόμενοι βιοπαλαιστὲς γονεῖς** σύμφωνα μέ τὰ ὠράριά τους, ἀναγκάζονται νὰ ἐμπιστεύονται τὴ φροντίδα τῶν παιδιῶν τους σὲ **ξένα χέρια**, ἴσως **ὄχι πάντα κατάλληλα** γιὰ τὴν ἀσφαλὴ διαπαιδαγώγηση καὶ ἀνατροφή τους.

Τί ἀπομένει; Ἐχῶ τὴν πεποίθηση ὅτι ἡ ἀπομένουσα δύναμη εἶναι ἡ Ἐκκλησία. Εἶχα τὴν εὐκαιρία καὶ **φέτος τὸ καλοκαῖρι** νὰ καμαρώσω χίλια παιδιὰ στὴν

Κατασκήνωσή μας, νά δῶ από κοντά καί νά ἐκτιμήσω τό **ἔργο τῶν νέων πού ἐργάστηκαν ἐκεῖ**. Εἶναι πολύ σημαντική ἡ προσφορά τους καί τούς ἀπευθύνω γιά μιά ἀκόμη φορά τόν **ἔπαινο τῆς Ἐκκλησίας, γιά τήν πολύτιμη δράση τους**. Ἡ ἀξία τῆς κατασκήνωσης ἔγκειται στό γεγονός ὅτι ἔχουμε τά παιδιά 24 ὥρες καί μπορούμε νά τά ἐπηρεάσουμε θετικά μέ τό ἥθος μας καί μέ τό λόγο μας, πού εἶναι πάντα λόγος Θεοῦ. Ἐκεῖ ἐξομολογοῦνται σέ κλίμα ἡρεμίας καί κοινωνοῦν τῶν Ἀχράντων Μυστηρίων μέσα στήν ὁμορφιά τῆς φύσης.

Ἡ κατήχηση εἶναι ἄρρηκτα συνδεδεμένη μέ τήν πορεία τῆς Ἐκκλησίας καί ἀποτελεῖ σημαντική συνιστώσα τοῦ ὅλου ἔργου Της. **Τά Κατηχητικά Σχολεῖα εἶναι τό μέσον ἀκρόασης τοῦ θείου Λόγου** στίς παιδικές καί στίς νεανικές καρδιές. Μετά τήν Θεία Λειτουργία εἶναι τό ἐπόμενο σοβαρό σημεῖο τῆς συνάντησης τοῦ ποιμνίου τῆς Ἑνορίας. Κατήχηση χρειάζονται ὅλοι, καί τοῦτο σημαίνει **Ἑσωτερική Ἱεραποστολή**. Αὐτό τό ἔργο ἔχουν οἱ Ἱερεῖς μέ τήν Ἑξομολόγηση, μέ ἐπισκέψεις σέ σπίτια, μέ στοργή τῶν ἀσθενῶν καί πολλά ἄλλα διακονήματα. **Σεῖς οἱ Κατηχητές καί Κατηχήτριες ἐπωμίζεσθε τό μεγάλο ἔργο** τῆς ἀνάπτυξης τῶν υπαρξιακῶν γνώσεων παιδιῶν καί νέων, τήν καλλιέργεια συντροφικότητας, τήν ἀνάληψη ὑπευθυνότητας, τή χάραξη ἑνός ὑγιοῦς προσανατολισμοῦ τῆς ζωῆς, μέ στόχο τή δημιουργία καλύτερων συνθηκῶν τῆς ἐδῶ ζωῆς. Ἐννοεῖται, μέ τό βλέμμα πάντα στραμμένο στήν Αἰωνιότητα. **Ἡ Ἐκκλησία, μέ τήν Κατήχηση δίνει τή δυνατότητα τῆς ἀνάπτυξης δεσμῶν καί συνεργασιῶν** πού θά ὁμορφύνουν τά παρόντα, καλλιεργώντας τήν ἐλπίδα τῶν Αἰωνίων.

Ὅλα τά ἡλικιακά στάδια εἶναι ἐνδιαφέροντα καί ἀπαιτοῦν τήν ἀνάλογη γνώση καί τήν κατάλληλη μέθοδο. **Ἡ παιδική ψυχὴ εἶναι εὐκόλα δεκτική** γιά νά ἐνσταλάξουμε θεῖα νάματα. Ἄν τή χάσουμε ἀστόχαστα, εἶναι πολύ δύσκολο νά προσεγγίσουμε τίς μεγαλύτερες ἡλικίες. Προϋποτίθεται ὅτι θά ἔχουμε **μελετήσῃ** μέ ἐπάρκεια καί ζῆλο τήν **παιδική ψυχολογία**, καλλιεργώντας μιά στενότερη **ἐπικοινωνία μέ τήν οἰκογένεια**, καί ἐξασφαλίζοντας τήν ἀναγκαία ἐμπιστοσύνη τῶν γονέων.

Ἡ ψυχοσύνθεση τοῦ **ἐφήβου** εἶναι **δυσκολότερα προσεγγίσιμη** γιατί ἔχουν ἤδη καταγραφεῖ ἐντυπώσεις, ἐμπειρίες, ἔμπονα καί ἀπογοητευτικά πρότερα στάδια. Τότε μιλάμε γιά «**παλίμψηστο κώδικα**», πού ἀπαιτεῖ **διαγραφή παλαιῶν κακῶν καί ἐγγραφὴ τῶν κατάλληλων κανόνων** γιά τήν ζωή καί πορεία τῶν νέων. Ἡ ἐφηβεία εἶναι τό μεταίχμιο μεταμόρφωσης τοῦ παιδιοῦ σέ ἐνήλικο. Καί ἐδῶ ἀπαιτεῖται **γνώση ψυχολογίας τοῦ ἐφήβου**, ὡς ἐπίσης καί τῶν ἀτομικῶν διαφορῶν πού γίνονται πλέον βαθμιαία ἀντιληπτές στό στάδιο αὐτό.

Κατά τή διάρκεια τῆς ἐφηβείας ἀρχίζει νά διαμορφώνεται ἡ προσωπική ταυτότητα τοῦ ἀτόμου καί νά ἀναπτύσσεται ἡ κριτική του σκέψη. Στήν ἐφηβεία ὁ

νέος/νέα **ἀναπτύσσοντας** τή δική του ταυτότητα, **καλεῖται νά γίνει ὀργανικό τμήμα τῆς κοινωνίας**. Σ'αυτό συντελοῦν διάφοροι παράγοντες, ὅπως π. χ. κοινωνικός, πολιτιστικός, θρησκευτικός, ἐθνικός, οἰκονομικός.

Σ' αυτό τό στάδιο ἀρχίζουν οἱ **ἀμφισβητήσεις** καί ὁ Κατηχητής πρέπει νά ἀντιμετωπίσει **ἀκόμη καί τήν ἀναίδεια τοῦ νέου**, μέ τή δέουσα προσοχή, χωρίς ἐκνευρισμό, πού δείχνει ἀδυναμία. Καί στά Σχολεῖα, ιδίως στά Λύκεια, κάποιοι νέοι ταλαιπωροῦν τούς Καθηγητές, μέ συνέπεια τήν, ὅχι πάντα σωστή, ἀποβολή τους.

Ὡς Ἐπίσκοπος καί Μητροπολίτης, πού τό Πνεῦμα τό Ἅγιον μέ κατέστησε Πνευματικό σας Πατέρα πρὶν 29 ἔτη, συνεχῶς ἀγωνίζομαι γιά τήν κατά Θεόν προκοπή τοῦ εὐλογημένου μου ποιμνίου. **Πρωτίστως νοιάζομαι γιά τά παιδιά μας** καί χαίρομαι ιδιαίτερα ὅταν στίς ἐνορίες μας βλέπω τή νεολαία μας νά συμμετάσχει στή Θεία Λατρεία. Γι' αυτό καί **ἀναθέτω σέ ἐσᾶς**, τούς καλούς μου ἱερεῖς καί τούς κατηχητές, **τό ἔργο τῆς Κατηχήσεως τῶν νέων μας**. Ὅπως λέει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος: *«ὥς τέκνα μου ἀγαπητά νοουθετῶ. Ἐάν γάρ μυρίους παιδαγωγούς ἔχητε ἐν Χριστῷ, ἀλλ' οὐ πολλοὺς πατέρας· ἐν γάρ Χριστῷ Ἰησοῦ διὰ τοῦ εὐαγγελίου ἐγὼ ὑμᾶς ἐγέννησα. Παρακαλῶ οὖν ὑμᾶς, μιμηταί μου γίνεσθε»* (Α' Κορ. 4, 14-16).

Ἀγαπητοί μου πατέρες καί συνεργάτες,

Εἵμαστε οἱ Πνευματικοί Πατέρες τῶν παιδιῶν, τῶν ωραίων ὑπάρξεων πού ἀγκάλιασε ὁ Χριστός καί τά ἔθεσε πρότυπο γιά ὅλους. Τά ἔχουμε κοντά, δυστυχῶς, μόνο μιά ὥρα περίπου τήν ἐβδομάδα. Πολύ λίγη γιά τό ἔργο μας, πολύ σημαντική γιά τό μέλλον τους· εἶναι *«σφουγγάρια»* καί ἀπορροφοῦν. Ἄς τήν ἐκμεταλλευτοῦμε, ἅς δώσουμε τό εἶναι μας, στηρίζοντας ὄνειρα καί ἅς χαλκεύσουμε προσωπικότητες, πού θά ἐκφράζουν τήν εὐγνωμοσύνη τους στό μέλλον. Αὕτη εἶναι ἡ ἀποζημίωσή μας κατά κόσμον. Ἄς ἐλπίσουμε ὅτι καί ὁ Θεός θά ἐκτιμήσει τήν πρόθεση καί τήν ἀπόδοσή μας.

Στά πρακτικά θέματα τώρα:

Θά περίπτευε νά τονίσω τήν ἀνάγκη ἄψογης συνεργασίας Ἐφημερίων καί Κατηχητῶν-Κατηχητριῶν. Ἡ αἴθουσα νά εἶναι καθαρή καί στολισμένη. Νά κάνετε **προβολές**, γιά νά ἐνισχύετε τή διδασκαλία σας. **Νά συνεργάζεσθε μέ τούς γονεῖς**, νά ζητᾶτε τή γνώμη τους. **Νά ἐπισκέπτεσθε τά Σχολεῖα**, νά μιλάτε μέ διευθυντές καί δασκάλους. Ἐνα κέρασμα ἕνα γλυκό , πού θά τούς προσφέρετε, θά δημιουργήσει **καλό κλίμα**. Νά ὀργανώσετε **ἐκδρομές** μέ τή συνοδεία τοῦ Ἐφημερίου καί γονέων γιά μικρά παιδιά. Καί φυσικά **κέντρο ὅλων τῶν Κατηχητικῶν μαθημάτων** νά εἶναι ἡ σύνδεση τῶν παιδιῶν μας μέ τή **Θεία Λατρεία** καί κατ' ἐξοχήν μέ τή **Θεία Λειτουργία**. Νά

διδάσκουμε τά παιδιά, μέ τόν **λόγο** καί κυρίως μέ τό **παράδειγμά** μας, πῶς νά ἀγαπήσουν τή Θεία Λειτουργία, γιατί ἐκεῖ φανερώνεται, ἀλλά καί συντελεῖται τό μυστήριο τῆς σωτηρίας μας. Ἡ ἔνωσή μας μέ τόν Κύριον Ἰησοῦν Χριστόν.

Τέλος, καί ἀκούγοντας γιά τή **βία** τῶν παιδιῶν, ἀνίχνευσα μιά ῥήση: «Διδάξτε *εἰρήνη* στά παιδιά, ἀλλιῶς κάποιος ἄλλος θά τούς διδάξει τή *βία*» (ColmanMcCarthy, Δημοσιογράφος ΗΠΑ, 1938-)

Οἱ σκέψεις πού σᾶς ἐξέθεσα πηγάζουν **ἀπό τήν καρδιά μου καί ἀπό τήν ἀγωνία μου**. Σέ κάθε περίπτωση εἶναι ἐνδεικτικές καί πολλά τά δικά σας περιθώρια ἔμπνευσης καί ἐφαρμογῆς, σέ συνεργασία μέ τόν Ἐφημέριο καί τόν ὑπεύθυνο Νεότητος τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως. Ἀπό τήν πλευρά μου, σᾶς εὐχομαι ὑγεία καί αἰσιοδοξία, **ἐκτιμῶ τό ἥθος καί τίς πολλές δυνατότητές σας**, καί ἐλπίζω σέ μιά πλούσια πνευματική καρποφορία.

Ὁ Θεός Μαζί σας!

+ Ὁ Νικαίας Ἀλέξιος